

A helyi közbiztonság megteremtésének részesei, a vagyonsvédelmi alapítványok

Asset protection foundations are part of the creation
of local public safety

András Hunor Lehel

sajtóreferens, rendőr százados
Jász-Nagykún-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányság
lehel5@freemail.hu

Absztrakt

Cél: A tanulmányban a szerző az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv és a komplementer rendészeti szervek együttműködését mutatja be – egy lehetséges jó példán keresztül – a Tiszakécskei járásban, részletezve a helyben működő vagyonsvédelmi alapítvány működését.

Módszertan: A témakör feldolgozásához a vonatkozó nemzetközi és hazai szakirodalom áttekintése és elemzése jelentett segítséget. A visszatekintő elemzést követően kerül sor az iratelemzésen és interjúkon keresztül beszerzett információk ismertetésére az alapítványra vonatkozóan.

Megállapítások: A hatékony bűnmegelőzési tevékenységben és a helyi közbiztonság megteremtésében a rendőrségen kívül kulcsfontosságú szereplő az önkormányzat és a magánbiztonsági szektor. Az egymásra támaszkodó és egymás tevékenységét kiegészítő szereplők közösen több sikert tudnak elérni, mint külön-külön.

Érték: A komplementer rendszeten belül az önkormányzati rendészet egy elhanyagolt téma, de emellett a vagyonsvédelmi alapítványokra is méltatlanul kevés figyelem hárul. Egy jól működő vagyonsvédelmi alapítvány nagyban hozzájárul a helyi közbiztonság megteremtéséhez.

Kulcsszavak: komplementer rendészet, helyi közbiztonság, rendészet, önkormányzati rendészet

A szerző a kéziratot magyar nyelven nyújtotta be. Benyújtás: 2023. 06. 30. Átdolgozás: 2023. 08. 14.
Elfogadás: 2023. 08. 29.

Abstract

Aim: In the study, the author presents the cooperation of the body established to perform general police tasks and the complementary law enforcement agencies in Tiszakécske district, detailing the operation of the property protection foundation operating in the area, through a possible good example.

Methodology: The review and analysis of the relevant international and domestic literature helped the author to process the topic. After the retrospective analysis, the information obtained through document analysis and interviews regarding the foundation will be presented.

Findings: Apart from the police, the municipality and the private security sector are key players in effective crime prevention activities and the creation of local public safety. Actors who rely on each other and complement each other's activities can achieve more success together than individually.

Value: Within complementary policing, municipal policing is a neglected topic, but asset protection foundations also receive undeservedly little attention. A well-functioning asset protection foundation contributes greatly to local public safety.

Keywords: complementary policing, local public safety, policing, municipal policing

Bevezetés

Finszter Géza felosztása szerint Európában a tagállamok között a bűnüldözés működési modelljeit tekintve kétfajta rendészeti modellel találkozhatunk. Egyrészt létezik a decentralizált angolszász önkormányzati modell, valamint megtalálható a centralizált kontinentális államrendőrségi forma is (Finszter, 2006). A modern rendőrségek előtörténetében angolszász, illetve kontinentális fejlődési terület lelhető fel. Angliában 1066-tól beszélnek először sheriff, azaz megyei rendőrfőnök beosztásáról. Szintén innen ered a constable állás, ami ugyan istálló mestert jelentett korábban, mégis ezen személyek segítették a helyi sheriff munkáját. A londoni rendőrség története 1739-től számítható, amikor létrehozták a rendőrbírói hivatalt.

Az Amerikai Egyesült Államok rendőrsége szintén az angolszász mintára szerveződött, az első tisztviselők itt is a sheriff és a constable voltak. Ma az Egyesült Államokban azonban a sheriff szerepe tartományonként változó, de legtöbb helyen a régió rendőrfőnöke, aki választott tisztviselő, és az önkormányzatnak van alárendelve. Az amerikai rendvédelmi rendszer igen bonyolult, mivel a sheriff

(önkormányzati rendőr) mellett a legtöbb államban léteznek állami rendőrök is (State Police, State Highway Police). Az első állami rendőrség az 1835-ben felállított Texas Ranger volt. Tehát sok helyen a sheriff és az állami rendőrség egymás mellett működő rendvédelmi egységek, helyenként más-más, helyenként pedig ugyanazon jogkörrel. Az Egyesült Államokban szövetségi szinten azonban általános jogkörű rendőrség nem létezik. Vannak azonban az Igazságügyi Minisztériumnak alárendelt speciális szervezetek, úgymint az FBI, a US Marshall Service, az ATF, a DEA stb.

A kontinentális modern rendőrség legjellemzőbb képviselője a francia modell, melynek kiteljesedése a francia forradalom után következett be. Az egységessé váló rendőrség központi szerve a rendőr minisztérium lett, amit néhány évtizednyi működés után feloszlattak, a testületet pedig a belügyminisztériumhoz csatolták. Az egyenruhás rendőrségen belüli egységek a városi rendőrségek, a készütségi rendőrség, a légi és határrendőrség. A nemzeti rendőrség mellett működik a csendőrség. A német rendőrség haladása követte a francia példát, amely mellett a szövetségi forma is jelen van.

Egyes rendészeti feladatot ellátó személyek Magyarországon

Szamel Lajos a rendészetet így fogalmazta meg: *„a rendészet úgy határozható meg, mint olyan állami tevékenység, amely a közrend megzavarásának megelőzésére, a közvetlen zavaró magatartás megakadályozására és a megzavart rend helyreállítására irányul”* (Szamel, 1990). A rendészet tehát egy közigazgatási tevékenység, melynek rendeltetése a jogellenes emberi magatartásokból keletkező veszélyek elhárítása.

Finszter Géza a rendészeti igazgatás négy funkcióját írja le: *„A rendészet olyan állami tevékenység, amely a közrend megzavarásának megelőzésére, a közvetlenül zavaró magatartás megakadályozására és a megzavart rend helyreállítására irányul. E rendeltetését a rendészeti igazgatás négy funkción keresztül valósítja meg:*

- *a jogellenes emberi magatartásokból származó veszélyek megelőzésével (jelenlét, őrködő funkció)*
- *hatósági jogalkalmazással (igazgatásrendészeti funkció)*
- *a jogsértő támadások legitim fizikai erőszakkal történő visszaverésével (karhatalmi funkció)*
- *az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez szükséges előkészítő eljárással, a felderítéssel és a nyomozással (bűnüldöző funkció)”* (Finszter, 2014).

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) a korábbi alkotmányhoz képest már elválasztja a honvédséget a rendvédelmi szervektől. Az Alaptörvény 45. cikke a Magyar Honvédségről mint Magyarország fegyveres erejéről szól, míg a 46. cikk taglalja a rendőrség és nemzetbiztonsági szolgálatokat. „46. cikk (1) *A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme.*

(2) *A rendőrség működését a Kormány irányítja.*”¹

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. (továbbiakban: Rtv.) törvény visszautal az Alaptörvényre, és kimondja, hogy az Alaptörvényben meghatározott feladatokon túl még milyen különböző államigazgatási, rendészeti és bűnüldözői feladatai vannak a rendőrségnek. A teljesség igénye nélkül ezek: általános bűnüldözői jogkör, szabálysértési jogkör, közlekedésrendészeti, igazgatásrendészeti jogkör, közterület rendjének fenntartása, vagyonőri-magánnyomozói tevékenység engedélyezése, büntetés-végrehajtási feladatok stb. Látható tehát, hogy a rendőrség rengeteg és szerteágazó területeket lefedő tevékenységet lát el és felügyel. Ebből is adódik, hogy bizonyos tevékenységeket átenged más szervezeteknek. Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépését biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény kimondja, hogy a közrend alapérték, ezért a közrend és közbiztonság fenntartásához elengedhetetlen a rendészeti feladatokat ellátó személyekkel való együttműködés, és egy egységes szabályozás és követelményrendszer kiépítése. A törvény hatálya kiterjed a fegyveres biztonsági őrre, személy- és vagyonőrre, természetvédelmi őrre, erdővédelmi szolgálat tagjára, hegyőrre, hivatásos vadászra, erdészeti szakszemélyzetre, halászati őrre, közterület-felügyelőre, önkormányzati természetvédelmi őrre és a mezőőrre.

Amennyiben a helyi önkormányzat a törvény értelmében megalakítja az önálló költségvetésű önkormányzati rendészeti szervét, a fenti törvényben felsorolt rendészeti feladatokat ellátó személyek az önkormányzatnál vállalhatnak munkát. Bizonyos esetekben a vármegyei rendőr-főkapitányságok együttműködési megállapodás keretében rögzítik a közös szolgálat és együttműködés feltételeit. Erre a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 17. §-a alapján van lehetőség. A megállapodások minden szervezet esetében más és más területre terjednek ki, azonban minden megállapodás tartalmazza a közös szolgálatra vonatkozó rendelkezéseket, valamint azt, hogy az egyéb rendészeti feladatokat ellátó „őr” egyik alapvető feladata a helyi jelentőségű közrend, közbiztonság fenntartása. Az egyes rendészeti feladatokat

1 Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.).

ellátó személyek a 2012. évi CXX. törvény alapján² kapnak felhatalmazást az általuk észlelt bűncselekmény, szabálysértés, közigazgatási bírsággal sújtható szabályszegés vagy egyéb önkormányzati rendeletben meghatározott jogellenes cselekmény esetén való intézkedésre, és szükség esetén kényszerítő eszköz alkalmazására. Tehát a helyi önkormányzatoknak is a saját érdeke, hogy olyan szervezeteket hozzanak létre a közbiztonság érdekében, amelyek intézkedésre és kényszerítő eszközök alkalmazására jogosultak. Ezen szervezetek szakmai felügyeletét a rendőrség látja el, és koordinálja az együttműködést, valamint a közös szolgálatok és akciók ellátását.

Az erdészeti szakszemélyzet, valamint a hivatásos vadász és halászati őr nem kell, hogy állami vagy önkormányzati alkalmazásban álljon, ezen rendészeti feladatot ellátó személyek általában zrt. vagy korlátolt felelősségű társaság keretében tevékenykednek, ezáltal intézkedési jogosultságaik is szűkösebbek. A felsorolt személyek a munka törvénykönyve alapján kerülnek foglalkoztatásra, így velük megállapodás kötése nem szükséges. Azonban a közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló személyek munkáltatója már köteles együttműködési megállapodást kötni a helyi rendőrség vezetőjével.

Az önkormányzatok általában azért hoznak létre ilyen rendészeti szervet, mert az egyébként hatáskörükbe rendelt rendészeti tevékenységeken túl nagyfokú szerepük van a bűnmegelőzésben és bűnüldözésben. Talán a legelterjedtebb rendészeti feladatot ellátó szolgálati forma a személy- és vagyonőr, a hivatásos vadász és a közterület-felügyelő. Azonban itt már szükséges megjegyezni, hogy a személy- és vagyonőr mint olyan már nemcsak közbiztonsági szempontból az úgymond közzsférában jelenik meg és közfeladatot lát el, hanem tevékenysége már a magánbiztonsági szektorhoz is kapcsolódik. Talán ez a kérdés jeleníti meg legjobban a szétválást a közbiztonság és magánbiztonság határvonala között. Mi az a tevékenység melyet még a köz érdekében, és mely az, amit a magánbiztonság érdekében teszünk.

Finszter Géza ezzel kapcsolatban az alábbiakat fogalmazta meg: „*A magánbiztonság rendelkezésére álló védekező eszközök forrása a tulajdonost megillető birtokvédelem eszköztára. Ennél több jogosultsága a biztonsági vállalkozásnak sem lehet, hatékonysága mégis azzal fokozható, hogy a birtokvédelem lehetőségeit technikai háttérrel és szakmai felkészültséggel gyakorolhatja. Ehhez képest a rendészeti igazgatás eszköztárának forrása az állami impérium, ami a közösségi értékek védelmében hatósági kényszerítő eszközöket is magába foglal*” (Finszter, 2014).

2 2012. évi CXX. törvény az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról.

Community Policing

A közösségi rendészet visszatérés a gyökerekhez, mivel a közösségi rendőrség legfontosabb eleme a rendőrség és a lakosság kapcsolata, és annak szorosabbá fűzése. A közösségi rendőrség egy olyan tevékenység, amely hatással van az állampolgárokra, a helyi önkormányzatokra és a társadalmi szervezetekre. A modell neve a közösségekkel való együttműködésre utal, hiszen a rendőrség egyébként széles kiterjedt partneri kapcsolatokkal rendelkezik, csak nem mindegy, hogy a „forrásokat” miként használja fel, illetve ki. A másik lényeges eleme a modellnek, hogy a probléma okait kutatja, nem pedig csak a tüneteit akarja kezelni. Erre legjobb példa a S.A.R.A. modell, amely a:

- Scanning: észlelés,
- Analysis: elemzés,
- Response: válaszintézkedések kidolgozása,
- Assessment: értékelés elemekből tevődik össze.

Azonban a modell sikeres bevezetéséhez és alkalmazásához elengedhetetlen a szervezeti átalakítás is, amely kiterjed a vezetői menedzsmentre és az erőforrások-finanszírozások újragondolására is. A közösségi rendőrség másik fontos eleme a területi felelősség, vagyis az adott területre vezényelt rendőr ismerje a területét és az ott lakó személyeket. A rendőr elérhető és megszólítható legyen bárki számára. Már korábban rájöttek arra a tényre, hogy a gépkocsizó járőrözés csak növeli a távolságot a lakosság és a rendőrség között. Másik alaptétel továbbá, hogy a közösségi rendészet arra hivatott, hogy megismerje a helyi problémákat, igényeket és elvárásokat, hiszen adott közösségnek tartozik felelősséggel. Az állampolgárokra partnerként tekint, és különböző fórumokkal-kutatásokkal tesz szert azon információkra, melyek a prioritások kialakításához szükségesek. Tekintettel arra, hogy a „hagyományos” rendőrség reaktív rendészeti tevékenységet folytat, tehát hívásokra, küldésekre reagál, a közösségi rendészet szakít ezzel, és főleg bűnmegelőzéssel és góckutatással tesz a közbiztonság javítása érdekében.

Magyarországon nincs önkormányzati rendőrség, és az elmúlt húsz esztendő során nem is volt valódi elhatározás annak létrehozására, még a kormányzatok távoli terveiben sem. A kérdés ugyanakkor rendszeresen felmerül a szakirodalomban (Finszter, 2014). Hazánkban 2012 és 2015 között – a Svájci Magyar Együttműködési Programnak köszönhetően – svájci anyagi támogatással megtörtént a közösségi rendészeti modell kísérleti bevezetése négy rendőrkapitányságon: Szegeden, Miskolcon, Nyíregyházán és Zalaegerszegen. Az 1744/2013. (X. 17.) Korm. határozattal kihirdetett Nemzeti Bűnmegelőzési Stratégia értelmében

pedig 2016. május 31-ig további 20 rendőrkapitányságon akarták bevezetni a modellt, majd 2017-től folyamatosan az összes rendőrkapitányságon.

A közösségi rendészet bevezetése hazánkban nem „új” rendőrségek kialakítását jelenti, hanem egy olyan filozófia megteremtését, mely a lakosság legszélesebb bevonásával a rendőrség és lakosság közötti bizalom elmélyítésére, a közrend és közbiztonság megszilárdítására, ezáltal az életminőség és biztonságérzet javítására törekszik. Ezen modellt már évtizedek óta alkalmazzák többek között Svájcban, az Egyesült Királyságban és az Amerikai Egyesült Államokban. Hazánkban ez úgy ment végbe, hogy a rendőrkapitányságok illetékességi területét zónákra osztották (terület nagyságtól függően), mely zónákban egy-egy rendőr dolgozik a modell megteremtése érdekében. Ezen személyek a nyugat-európai „community police officer” (CPO), vagyis a közösségi rendőrtisztviselő megfelelői. Ezen feladatra jelentkezőknek egy három hetes felkészítő tréningen kellett részt venniük a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen, ahol egy, az egyetem által írt kézikönyvből kellett felkészülni. A Közösségi Rendészeti Projekt keretében a kapitányságok arra törekedtek, hogy nagyobb hangsúlyt fektessenek a helyi lakosok biztonságérzetének növelésére, a bizalom kiépítésére és a lakosság igényeinek, elvárásainak alaposabb felmérésére. Ebben játszanak fontos szerepet a magyar CPO-k, akik közvetlen kapocsként szolgálnak a rendőrség és a lakosság között.

A közösségi rendészet hazai modelljeinek alapelvei:

- elérhetőség és kapcsolattartás,
- proaktív szemlélet,
- kezdeményezés,
- partnerség és együttműködés,
- átláthatóság és nyilvánosság,
- decentralizált döntéshozatal,
- felelősség és számon kérhetőség.

A közösségi rendészeti modell haza elemei:

- megfelelés a közösség igényeinek, ügyfélközpontúság, szolgáltató rendőrség,
- aktív kapcsolat a helyi közösségekkel,
- problémaorientált gondolkodásmód,
- bűnmegelőzés,
- azonosíthatóság, elérhetőség, területi felelősség.

A közösségi rendőr lehetséges partnerei lehetnek:

- 1) állami önkormányzati szervek: önkormányzati testületek, rendészeti feladatokat ellátó személyek, gyermekjóléti szolgálat, családsegítő szolgálat, kórházak, orvosi rendelők, óvodák, bölcsődék, iskolák stb.;

- 2) társadalmi szervezetek: egyesületek, sportegyesületek, alapítványok, érdekképviseleti szervek, egyházak stb.;
- 3) gazdasági élet szereplői: pénzüzetek, bevásárlóközpontok, gyógyszer-tárak, közművek, posták, közútkezelő stb.

A közbiztonság megteremtésére a rendőrség eszközei önmagukban nem alkalmasak, ezért van szükség minél szélesebb összefogásra és együttműködésre. Mivel a közbiztonság jelentős mértékben befolyásolja a civilek mindennapjait, így nem túlzás azt állítani, hogy annak megteremtése és milyensége helyi közügy. Ezért fontos egy kutatás/állapotfelmérés elvégzése, majd annak kiértékelése után az együttműködések kialakítása. Ebben kimagasló szerep hárul a helyi önkormányzatokra, valamint a helyben működő vagyonvédelmi és bűnmegelőzési alapítványokra.

Önkormányzati együttműködés

A törvényben nevesített leggyakoribb együttműködési forma a beszámolási kötelezettség. Az Rtv. 8. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy a rendőrkapitány vagy kijelölt helyettese évente beszámol az illetékességi területén működő települési önkormányzat képviselő-testületének. Ilyenkor az előző évi közbiztonsági helyzetről és a közbiztonság érdekében tett intézkedéseken túl statisztikai adatokról, bűn- és balesetmegelőzési kérdésekről is számot ad a beszámoló. Ezen beszámolási kötelezettség nemcsak a rendőrkapitányság székhelye szerinti települést érinti, hanem az összes települést a kapitányság illetékességi területén. Az Rtv. azt is rögzíti, mi történik, amennyiben az önkormányzat többsége nem fogadja el a beszámolót. Ebben az esetben azt három hónapon belül meg kell ismételni, és ismételt elutasítás esetén kivizsgálást kell készíteni, melynek eredményéről tájékoztatni kell az önkormányzatot. További nevesített együttműködés, hogy a rendőri egységek létrehozásával kapcsolatban az önkormányzatnak véleményezési jogköre van. A helyi rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség és más helyi rendőri szerv vezetőjének kinevezése előtt a kinevezési jogkör gyakorlójának szintén ki kell kérnie a helyi önkormányzati testületnek a véleményét, illetve a vezető felmentéséről is tájékoztatni kell a testületet.³

3 Rtv. 8. § (2)-(3) bekezdés.

Vagyonvédelmi és bűnmegelőzési alapítvány Tiszakécskén

A következő fejezetben bemutatom Tiszakécske város Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítványát, melynek nagy szerepe van a rendőrség munkájának támogatásában, a bűnmegelőzésben, bűnüldözésben és az állampolgárok szubjektív biztonságérzetének növelésében. Nagy szerep hárul rá továbbá a magánbiztonsági szektorban is, mivel távfelügyeleti rendszerével és kivonuló szolgáltatásával több cég, nyaraló és magánház védelmét látja el. Azért is kiemelkedően fontos szervezet a város biztonsága érdekében, mivel hivatalosan több helyi kolléga másodállásban végzi a kivonuló szolgáltatást, ezen kívül az évek során kiemelkedő munkakapcsolat alakult ki az alapítvány és a helyi rendőrök között.

A 2014. március 15-én hatályba lépett Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) az alapítványok életében alapvető változást hozott. A korábbi 1959. évi IV. törvény még akként rendelkezett, hogy az alapítvány közérdekű célra jöhet létre. Az új törvény alapvető változást hozott, amely szerint az alapítvány létrehozásához már nem szükséges, hogy annak célja közérdekű legyen. Az új törvény ezen kérdést teljesen más oldalról közelíti meg. A hatályos Ptk. hatodik része taglalja az alapítványokra vonatkozó rendelkezéseket. A törvény alapján az alapítvány az alapító okiratban meghatározott tartós cél folyamatos megvalósítására létrehozott jogi személy.⁴ A közhasznú szervezeteknek és az alapítványoknak azért fontos a bemutatása, mivel az átlagemberek vajmi kevés információval rendelkeznek ezen szervezetekről, és azok működéséről. A mindennapi életben inkább a korlátolt felelősségű társaságok, részvénytársaságok és betéti társaságok felől hallunk, és azokra van valamennyi rálátásunk. Rendjén is van, hogy eddig ezen társaságok működése állt a figyelem központjába, de mára a közhasznú szervezetek és alapítványok működése is nagy figyelmet kap, tekintettel arra, hogy ezek a szervezetek a törvény hatálya alá belépve közfeladatokat vállalnak át az önkormányzatoktól, és azok bizonyos esetben garanciális teljesülését fokozott érdeklődés övezi.

Tekintettel a jogszabályi változásra a tiszakécskei Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány 2014. év végétől közhasznú alapítvánnyá alakult át az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Tehát a tiszakécskei Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány is közhasznú alapítvány lett, mely szervezetnek a közhasznú tevékenysége a közrend és a közlekedésbiztonság védelme.

4 Ptk. 3:378. § alapján.

Megalakulás és átmenet

1991-ben a rendszerváltozást követően, amikor megjelent az egyesületekről és civil szervezetekről szóló törvény, és az lehetőséget adott arra, hogy alapítvány alakuljon, akkor Magyarországon elsők között alakult meg a tiszakécskei székhelyű Tanyavédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány. Az akkori alapítók a helyi önkormányzat, a helyi termelőszövetkezet (Solohov Mgt.sz.), a helyi ÁFÉSZ és egy még ma is működő, de már átalakult cég, a Gól Kft. voltak. Az alapítvány célja az volt, hogy kihasználja a technikai bűnmegelőzésben rejlő lehetőségeket (értsd: riasztórendszerek telepítése, ezzel hozzájárulva a hozzá kapcsolódó idegenforgalmi területek, övezetek és a város lakó ingatlanjai biztonságának megteremtéséhez). Akkor Magyarországon még nem működött távfelügyeleti riasztóközpont, tehát nem volt még olyan kiépített rendszer, ahová az egyes objektumokból befutó, riasztó által küldött jeleket állandó 24 órás felügyelettel valaki kontrollálja, és a szükséges intézkedéseket megtegye. Ekkor jött egy bajai cég segítségül, amely vállalta, hogy egy riasztóközpontot létesít a helyi rendőrség ügyeletére, amely képes az egyes nyaralók, tanyák, önkormányzati ingatlanok, bankok, családi házak és üzletek irányából érkező jelzések fogadására. Akkor lehetőség volt arra, hogy a rendőrség az ügyeletekre az ilyen riasztóközpontok telepítését befogadta és engedélyezte, így gyakorlatilag a mindenkori ügyeletes volt a riasztóközpont kezelője. Az egyes objektumokból érkező betöréjsjelzésekre a reagálást pedig a szolgálatban lévő rendőrjárőr folytatta le. A rendszerváltozást követően a rendőrség leterheltsége közel sem volt ilyen nagyarányú, így az egyes jelzésekre való reagálást a rendőrség be tudta illeszteni a mindennapi munkafolyamatba, hiszen az akkori vezetés célja a lakosság irányába történő szélesebb körű megfelelés, illetve az elfogadottság megteremtése volt. Nem beszélve arról, hogy a rendőrség bízott abban, hogy ezzel nemcsak a bűncselekményeket előzheti meg, hanem lehetőséget kap egy sikeres elfogásra vagy bűnfelderítésre. További előnye is származott a rendőrségnek az alapítvánnyal való együttműködésből, mivel az alapítvány az ügyfelektől befolyt díjakból különböző összegeket ajánlott fel a rendőrségnek üzemanyagra, technikai fejlesztésre, amely a mindennapi munka színvonalát növelte. A további ügyfélkör bővülésével és nagyobb összegek bevételeivel lehetőség nyílt arra is, hogy az alapítvány – különböző szerződések aláírását követően – gépjárművet ajánljon fel a rendőrségnek tartós használatra a napi szolgálat ellátásához. Szintén a rendszerváltozást követő együttműködési forma volt, hogy az alapítványnak lehetősége volt tanyavédelmi koordinátor alkalmazására, akinek a külterületen élők biztonságérzetének megteremtése, növelése és a rendőrség felé történő kapcsolattartás és információcsere volt a feladata. Az akkori

körülmények között ez nagyon jól működött, hiszen a külterületen, tanyán élő idősök igényt tartottak a napi szintű gondoskodásra és odafigyelésre, továbbá a rendőrség is kamatoztatott ebből a formából, hiszen bűnügyileg olyan releváns információk jutottak a birtokába, melyek a koordinátor személye nélkül nem lettek volna ismertek előttük.

A már említett ügyfélkör bővülésével nemcsak az alapítvány bevételei növekedtek, hanem ezzel párhuzamosan a rendőrség ügyeletére telepített központokba érkező riasztások száma is növekedett. Ez magával vonta az ügyeletek szakmai munkától való elvonási tényezőjének növelését, valamint az évek múlásával egyre több helyről felmerült annak a kérdése, hogy a rendőrségnek szükséges-e, jogosult-e egy magánjogi szerződés végrehajtó eszközévé válnia? Ez azt jelentette, hogy az alapítvánnyal kötött egyes magánszemélyek szerződése végpontjának végrehajtása a rendőrségre hárult. Végül a vitát lezárando egy ORFK jogi norma rendelkezett arról, hogy ezeket az országosan már több helyen lévő rendőrségre telepített riasztóközpontokat onnan el kell távolítani, és a rendőrség ilyen irányú tevékenységet a továbbiakban nem végezhet. Amikor ez a döntés megszületett időközben az alapítók közül is valamennyi szövetkezet és kft. megszűnt, így az önkormányzatra maradt az a feladat, hogy több száz ügyfél sorsáról gondoskodjon. Két lehetőség maradt. Az ügyfeleket és az ezzel járó problémákat, gondoskodást átadja egy egyéni vagy társas vállalkozásnak, vagy továbbra is az alapítvány keretében működteti a távfelügyeleti riasztórendszert. Végül a tiszakécskei önkormányzat úgy döntött, hogy az alapítvány keretei között működteti tovább a riasztórendszert. Ami eddig a rendőrség keretein belül került megoldásra, azt most teljes egészében újra kellett építeni. Felállításra került tehát egy 24 órás lefedettséggel működő diszpécser szolgálat a hozzá tartozó úgynevezett kivonuló járőrszolgálattal, szintén 24 órás lefedettséggel. Az alapítvány bővítette ügyfélkörét, hiszen így már teljes egészében ő felelt minden egyes objektum biztonságáért, a betörésjelzésekre történő reagálásért, illetőleg a műszaki háttér megteremtéséért. Az alapítvány és a rendőrség természetesen az átmeneti időszakban is szorosan együttműködött. Mivel az alapítvány alapítója már kizárólag a helyi önkormányzat volt, így joggal lehetett következtetni az önkormányzatokról szóló törvényben meghatározott alapfeladatra, miszerint a helyi közbiztonság közügy. Tehát a törvény feladatot határoz meg a testület számára a helyi közbiztonság megóvásának céljából. Az önkormányzat úgy gondolta, hogy az itt élők vagyonszámának megteremtésének és megszilárdításának egyik lehetősége a modern biztonságtechnikai eszközök alkalmazása és népszerűsítése a helyi lakosság körében. Ebben hárult nagy szerep az alapítványra, hiszen ezen biztonságtechnikai eszközökkel, illetve alkalmazásokkal a lakosság nemcsak javait és ingatlanjait, hanem személyes biztonságának növelését is joggal elvárja.

Különböző fórumokon, ahol az alapítvány megjelent, és belátta, hogy önmagában csak a rendőrség nem képes garantálni a vagyonzbiztonság teljes megteremtését, ott jelentősen megnőtt az igény a vagyonzbiztonsági rendszerek alkalmazására, és nemcsak a központban, hanem a gyéren lakott külterületeken és a tanyavilágban is. A rendőrség részéről pozitív visszacsatolás érkezett az alapítvány irányába, hiszen a passzív és aktív riasztó eszközök telepítésével jóval kevesebb számban fordultak elő vagyonz elleni jogsértések. Így az olyan ingatlanok is védelem alá kerültek, melyek csak egyes időszakban lakottak (hétvégi házak, tanyák), illetve ugyanúgy védelem alá kerültek a boltok, melyek berendezései és árukészletei nagy értékkel bírnak, és nyilvánvalóan a napszakok csak bizonyos időszakában bonyolítanak le forgalmat.

A tiszakécskei Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány székhelye a 6060 Tiszakécske, Béke utca 138. szám alatti épület. Ezen kívül a Béke utca 138. szám alatt és az Ady Endre utca 66. szám alatt rendelkezik telephelyekkel. Az alapítvány fenti székhelyén található továbbá a tiszakécskei Polgárőr Egyesület bejelentett székhelye is.

A mára már módosított alapító okirat alapján a Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány célja:

- a) *„Tiszakécske város és üdülőterületén a vagyonz elleni bűnözés visszaszorítása érdekében a vagyonzvédelmi tevékenység színvonalának emelése,*
- b) *A bűnmegelőzés elősegítése, ennek érdekében technikai eszközök beszerzése és folyamatos felhasználásának biztosítása,*
- c) *A bűnmegelőzési módszerek alkalmazása és ezeknek folyamatos korszerűsítése,*
- d) *A lakosság körében széles körű vagyonzvédelmi propaganda tevékenység kifejtése,*
- e) *Közterület használatának, tisztaságának ellenőrzése, védelme, ilyen jellegű illegális tevékenység megelőzése.” (URL1).*

A Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány közhasznú szervezetként működik, melynek során közhasznú feladatként a közrend és közlekedésbiztonság védelmét tűzték ki célul. Ez olyan közfeladat, melyet törvény vagy annak felhatalmazása alapján egyéb jogszabály rendelkezései szerint valamely állami szervnek vagy a helyi önkormányzatnak kell ellátnia. Így tehát közreműködését a település közbiztonságának biztosításában a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdés 17. pontja alapján, míg a bűnmegelőzés érdekében (együttműködve a helyi rendőrséggel) az Rtv. 2. § (2) bekezdés a) és c) pontjai alapján látja el. Ezen túlmenően pedig az alapítvány a céljainak megvalósítása érdekében együttműködik az állami,

önkormányzati szervezetekkel, helyi gazdálkodó szervezetekkel, más egyesületekkel és szövetségekkel.

A módosított alapító okirat alapján a Vagyonvédelmi és Bünmegelőzési Alapítvány alapítója Tiszakécske Város Önkormányzata. Az alapítványi vagyon kezelésére az alapító egy kilenc tagból álló kuratóriumot hozott létre. A kuratóriumi tagokat és a kuratórium vezetőjét az alapító, tehát a helyi önkormányzat jelölte ki, akiknek a tagsága határozatlan időre szól. Természetesen az alapító okiratban deklarálták annak eseteit, hogy a határozatlan kuratóriumi tagság mikor szűnik meg például visszahívással, lemondással, alapítvány jogutód nélküli megszűnésével, összeférhetlenségi ok bekövetkezésével stb. A kuratórium dönt az alapítványi vagyon hasznosításának módjáról, a különböző tiszteletdíjak és költségek kifizetéséről, valamint az alapítványhoz csatlakozók hozzájárulásának elfogadásáról. További feladatuk az alapítvány céljára rendelt vagyon hatékony működtetése és az alapítványi céloknak megfelelő felhasználása. A kuratórium elnöke, valamint a tagok megbízatásuknak ellenszolgáltatás nélkül tesznek eleget, de tevékenységükkel kapcsolatos és igazolt költségek megtérítésére jogosultak. A kuratórium szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal ülésezik, mely ülés összehívásáról azt megelőzően nyolc nappal az elnök gondoskodik. A testület akkor határozatképes, ha a tagok közül legalább öt fő jelen van. A döntések meghozatala nyílt szavazással és egyszerű többséggel zajlik. Az ülésekről jegyzőkönyvet kell vezetni. A kuratórium döntéseit annak meghozatalától számított nyolc napon belül az elnök levélben közli, illetőleg kifüggeszti Tiszakécske Város Önkormányzat hirdetőtábláján. Az alapítvány éves beszámolójának elfogadása szintén a kuratórium hatáskörébe tartozik, melyet nyílt szavazással hagynak jóvá. Az alapítvány működésére vonatkozó döntéseit a kuratórium a fent leírt módon hozza nyilvánosságra. Az alapítvány éves beszámolóját a tárgyévet követően május 31-ig kell elkészíteni és azt az önkormányzat hirdetőtábláján kifüggeszteni. Ezen beszámolót a kuratórium irányítása és felügyelete alá tartozó szakmai vezető készíti el, aki jelenleg Kovács Béla nyugállományú rendőr alezredes. Kovács Béla nyugdíjba vonulása előtt mintegy 15 évig vezette a Tiszakécskei Rendőrőrsöt, így rálátása van a területre, a helyi specifikumokra, és nagyon jó kapcsolatot tart fenn a helyi rendőrséggel.

A tiszakécskei Vagyonvédelmi és Bünmegelőzési Alapítvány egyik sajátossága, hogy bár éves vagyona az ötvenmillió forintot nem éri el, az alapítók három főből álló Felügyelő Bizottságot hoztak létre. A bizottság elnökét és a tagokat az alapító jelöli ki, határozatlan időtartamra. A Felügyelő Bizottság évente legalább egy alkalommal ülésezik. Összehívásáról, csak úgy, mint a kuratórium esetében, az elnök gondoskodik az ülés előtt nyolc nappal. Az ülés akkor

határozatképes, ha két tag jelen van (ilyen esetben az elnök is tagnak számít), és a bizottság döntéseit nyílt szavazással, egyszerű többséggel hozza. A bizottságnak van egy olyan további kiszélesített jogköre is, hogy az alapítvány irataiba, számviteli nyilvántartásaiba, könyvelésébe, szerződéseibe bármikor betekinthesse, és adott esetben ezeket szakértővel is megvizsgáltathatja. A Felügyelő Bizottságot szintúgy, mint a kuratóriumot, évente beszámolási kötelezettség terheli az alapító irányába. Így több oldalról is biztosított az alapítvány áttekinthető működése, hiszen a kuratórium tagjai között ott szerepel a város alpolgármestere, tehát egyrésztől kontrollálja a működést, másrészt beleszólási joga van az alapítvány irányításába, illetőleg a kuratórium és a Felügyelő Bizottság éves beszámolóit szintén egyfajta garanciák a törvényes és célnak megfelelő működésre. Az alapító okirat tartalmaz leírást az alapítvány által nyújtott támogatásokról. Ez alapján a támogatásokról, azok mértékéről a kuratórium dönt. Azonban azt is tartalmazza az okirat, hogy mivel az alapítvány közhasznú, így a szolgáltatásokból bárki részesülhet, kivéve a szervezet vezető tisztségviselőit, támogatóit, valamint e személyek közeli hozzátartozóit.

Közös pontok a rendőrség és az alapítvány között

Az alapítvány szorosan együttműködik a helyi polgárőrséggel, hiszen az igényli és igénybe is veszi a polgárőr csoportok segítségét. Az egyes településen szolgálatban lévő polgárőrök szintén kapcsolatot tartanak az alapítvány diszpécserével, valamennyi szolgálat megkezdésekor bejelentkeznek az ügyeletesnek. A diszpécser aktuális információkkal látja el a polgárőr szolgálatot, és itt kapcsolódik be a rendőrség, hiszen ezen információkat a rendőrség szolgáltatja részükre (természetesen csak a nyilvánosságra hozható rendészeti és bűnügyi információkról, például sorozatbetörések az üdülőterületen). Az ügyeletes tudja továbbá a polgárőrök beosztását, szolgálatát, így egy esetleges riasztáskor számíthat az önkéntesek segítségére.

Egyes településeken nagyon jól működő mezőőri szolgálatot tart fenn az önkormányzat. A mezőőrök napi tevékenységük során gyakran érintik azokat a területeket, ahol az alapítvány rendelkezik ügyfélkörrel, így a velük történő együttműködés lételemé az alapítvány működésének és a rendőrség támogatásának, hiszen a külterületen történő események felderítése adott esetben a mezőőrök információs hálózatához tartozhat. Az erdők, illetve vizek védelmét hivatásos szolgálati tagokkal látja el az önkormányzat/egyes társaságok. Ezen halőrök és vadőrök az őrzési területen – az új törvénynek köszönhetően – adott esetben intézkedésre és kényszerítő eszköz alkalmazására jogosultak.

Az alapítványhoz érkező riasztások kontrollálása szintén a velük történő napi együttműködés szintjén realizálódik. További segítséget nyújtanak a rendőrség munkájában mind az orvvadászat/orvhalászat felderítésében, mind a külterületi területek megközelítésében, vagy információ szerzésben. Az alapítványok és a rendőrség pozitív kapcsolatáról még azt is kiemelhetjük, hogy ahol jól működő (távfelügyeleti rendszerbe bekötött) riasztórendszer van, ott nagy mértékben garantálható a bűnelkövetések megelőzése. A különböző biztosítók részéről is pozitív visszacsatolás érkezik az alapítvány irányába, hiszen sok biztosító csak akkor hajlandó ingatlan- és vagyontulajdonosokat kötni a magánszeméllyel, ha vállalja a megfelelő riasztórendszer, védelmi rendszer kiépítését és működtetését, valamint a távfelügyeleti rendszerhez való csatlakozást.

Mivel az alapítvány civil szervezet, ezért különböző minisztériumok által célzottan ilyen társadalmi szervezetek számára meghirdetett pályázatokra tud pályázatot benyújtani. Ilyenek gyakorlatilag azok a célok, melyek a rendőrség bűnmegelőzési tevékenységéhez igazíthatók, és vele együtt közösen vállalhatók. Jó példa erre a Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány egyik pályázata mely az idősek és kiszolgáltatott emberek, egyedül élők biztonságérzetének növelése területén pánikhelyzetben riasztórendszer igénybevételével megfelelő segítség elérésére, illetve nyújtására ad lehetőséget. A pályázattal 25–30 főt célzott meg az alapítvány, akiknek megpróbál segítséget nyújtani, és lehetőséget adni arra, hogy az alapítvány és a rendőrség társadalmi elfogadottságát növelje ezen területen is. Az alapítvány továbbá lehetőséget teremt a középiskolai tanulóknak idény jellegű munkavállalásra. Ezen fiatalok – többek között – az idegenforgalmi időszakban az üdülőkörzetekben bűnmegelőzési röplapok terjesztésében vállalnak szerepet. Azon középiskolások, aki megfelelő idegennyelv-tudással rendelkeznek, szerepet vállalhatnak a külföldi szerződőkkel való kapcsolattartásban vagy éppen a tourist police stand munkájában. A Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány, valamint a helyi városi önkormányzat egyik legátfogóbb és legnagyobb volumenű távlati célkitűzése egy közös szolgálati központ és épület telepítése, illetőleg létrehozása. A tervek alapján egy közös épületben kerülne elhelyezésre a helyi önkormányzati tűzoltóság, a helyi katasztrófavédelmi kirendeltség, a polgárőrség és az alapítvány. A közös épület ügyeletében kerülne elhelyezésre a kamerarendszer és riasztórendszer, melyet a diszpécser kezelne, illetve jelen lenne a tűzoltóság diszpécser, így egy esetleges vonulásra egy időben tudnának reagálni az egységek, egy közös irányítás alatt. Ez a közös szolgálati pont egyrészt támogatásból, másrészt önkormányzati önerőből valósulhatna meg.

Térfelügyeleti kamerarendszer

A kamerarendszer mint bűnmegelőzési eszköz az 1960-as években, körülbelül a videótechnika fejlődésével egy időben jelent meg a nyugat-európai nagyvárosokban. Ipari felhasználása azonban az 1990-es évek elejére tehető. Ennek mintájára Magyarországon is megindult a térfelügyeleti rendszerek kiépítése, melyeket elsőként 1993-ban és 1994-ben a főváros utcáin alkalmaztak, elsősorban az illegális valutaváltók megfigyelésére és a prostitúció visszaszorítására. Ezt követően aztán az ország több nagyvárosában elterjedt a térfelügyeleti rendszer, elsősorban a gépjárműlopások, zsebtolvajlások, lakásbetörések minimalizálása érdekében. A mai rendszerek nemcsak úgy figyelnek meg, hogy egyes üzletek, áruházak vagy sportrendezvények vagyónvédelmét erősítik, hanem adott esetben egy egész városrész biztonságát próbálják megóvni. Ahogy nőtt az erre vonatkozó igény, a törvényalkotók külön törvényben rendelkeztek ezek használatáról, az adatrögzítés módjáról és az adattárolással kapcsolatos személyiségi jogok védelméről (Alaptörvény, Rtv., az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény, továbbá a személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény).

Jelen korban a közterületek rendjének vagy vagyónbiztonsága megteremtésének egyik fontos eleme az azonosításra alkalmas adatokat rögzítő kamerarendszer. A kamerarendszerek a bűnmegelőzésben is fontos szerepet töltenek be, és szerepet kapnak a felderítői munka eredményesség tételében is.

Tiszakécske önkormányzata sikeresen pályázott két ízben, először 2014-ben (összes költség 11,9 millió forint, melyből 7,4 millió forint pályázati pénz + 4,5 millió forint önkormányzati önerő), valamint 2015-ben (5,3 millió forint tiszta pályázati pénz) a Belügyminisztérium által kiírt LEADER pályázaton, ennek eredményeként került elhelyezésre a városban összesen 13 ponton, 27 darab kamera. A pályázat az önkormányzati szféra, a civil szféra és a vállalkozói szféra együttműködésével valósult meg. A központ pedig a Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány ügyeleti helyiségében került elhelyezésre. A városban telepített fix kamerák helyei minden esetben igazodnak az aktuális bűnügyi és közbiztonsági helyzethez. Nagyobb rendezvények új helyszínei, időszakosan nagyobb tömegeket vonzó városi rendezvények kapcsán igény merült fel arra, hogy a kamerák elhelyezkedése igazodjon ezen új helyszínekhez. A jogos elvárás teljesítésére olyan új koncepciót dolgozott ki az alapítvány vezetése a helyi rendőrség vezetésével közösen, amelynek eredményeképpen beszerzésre kerültek mobilizálható térfelügyeleti kamerák, amelyet akár a rendőrség, az önkormányzat, vagy akár a lakosság részéről érkező kérés alapján a már meglévő

kamerarendszerhez lehet csatlakoztatni, és más-más helyen lehet ideiglenesen üzemeltetni. Erre nagyon jó példa a halottak napja, amikor a rend fenntartása, valamint a kegytárgyak és egyéb értékek vagyónvédelme érdekében ideiglenes jelleggel elhelyezésre került a mobilkamera a legnagyobb forgalmat bonyolító temetőben. Ugyanígy jó példa a nyári idegenforgalmi időszakban a tiszai szabad strandon a fürdők biztonsága, illetve este az ott lévő szórakozóhelyekhez köthető vagyón elleni vagy erőszakos, garázda bűncselekmények megelőzése céljából elhelyezett mobilkamera. Ez mind olyan eszköz, amely bűnmegelőzési, bűnfelderítési és rendészeti célt szolgál.

A térfelügyelőkamera-rendszerhez szorosan kapcsolódik az úgynevezett „rendszámfelismerő” funkció. A rögzített adatokat a rendszer automatikusan összeveti a központi nyilvántartásokkal, és találat esetén értesíti a hatóságokat, akik a szükséges intézkedést megteszik. Ez a gyakorlatban úgy működik, hogy az alapítvány diszpécser észleli a jelzést, amely a rendszámfelismerő rendszerből érkezik, majd értesíti a Tiszakécske Rendőrőrs járőrszolgálatát, akik a reagálást és a szükséges intézkedést meg tudják tenni az ügyben.

Összegzés

A helyi közbiztonság megteremtése komplex dolog és többszereplős tevékenység. Elengedhetetlen feltétele a résztvevők közötti megfelelő együttműködés és információáramlás. A közbiztonság megteremtésében a rendőrségen kívül szerepet kell vállalniuk a társszerveknek, önkormányzatoknak és a magánbiztonsági szektornak is. A tanulmányban próbáltam rávilágítani egy jó példán keresztül arra, hogy a komplementer rendészet szerves tagjaként egy vagyónvédelmi alapítvány – együttműködve a rendőrséggel és polgárőrséggel – miként tud hozzájárulni egy település biztonságához.

Felhasznált irodalom

- András H. L. (2016). *Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány Tiszakécskén, a közbiztonság érdekében*. Nemzeti Közszerológiai Egyetem Rendészettudományi Kar.
- Balázs R. (2013). *Rendészet történet*. Miskolci Egyetem Állam-és Jogtudományi Kar.
- Christián L. (2022). *Komplementer rendészet*. Ludovika Egyetemi Kiadó.
- Finszter G. (2014). *A rendőrség joga*. Nemzeti Közszerológiai Egyetem.
- Finszter G. (2006). A bűnüldözés működési modelljei. In Gönczök K., Kerezi K., Korinek L. & Lévy M. (Szerk.), *Kriminológia – Szakkriminológia* (pp. 627–666). Complex Kiadó.

- Finszter G. (2018). *Rendészetan*. Dialóg Campus Kiadó.
- Szamel L. (1990). *A rendészet és a rendőrség jogi szabályozásának elméleti alapjai*. Magyar Tudományos Akadémia.
- Szeles T. (2013). *A polgárőrség szerepe a rendészeti igazgatásban*. Szakdolgozat. Miskolci Egyetem Állam-és Jogtudományi Kar.
- Tóbiás L. (1998). A közhasznú szervezetek típusai és azok jellemzői. In Sz. N., *Együttműködési lehetőségek civil szervezetek és a helyi önkormányzatok között* (pp. 162–177). Hálózat a Demokráciáért Program (USAID-UWI).
- (2014). *Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány alapító okirata*. Tiszakécske.

A cikkben található online hivatkozás

URL1: *A Vagyonvédelmi és Bűnmegelőzési Alapítvány alapító okirata*. <https://www.tiszakecske.hu/wp-content/uploads/2020/05/Vagyonv%C3%A9delmi-%C3%A9s-B%C5%B1nmegel%C5%91z%C3%A9si-Alap%C3%ADtv%C3%A1ny-alap%C3%ADt%C3%B3-okirata.pdf>

Alkalmazott jogszabályok

- Magyarország Alaptörvénye
- 1744/2013.(X.17.) Kormány Határozattal kihirdetett Nemzeti Bűnmegelőzési Stratégia
1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről
2005. évi CXXXIII. törvény a személy –és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól
2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról
2011. évi CLXXV. törvény az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról
2011. évi CLXXXIX. törvény Magyarország helyi önkormányzatairól
2012. évi I. törvény a munka törvénykönyvéről
2012. évi CXX. törvény az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról
2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

András H. L. (2024). A helyi közbiztonság megteremtésének részesei, a vagyonvédelmi alapítványok. *Belügyi Szemle*, 72(8), 1427–1445. <https://doi.org/10.38146/BSZ-AJIA.2024.v72.i8.pp1427-1445>

Nyilatkozatok

Összeférhetlenség

A szerző nem jelentett összeférhetlenséget.

Finanszírozás

A szerző nem kapott pénzügyi támogatást a kutatáshoz, a szerzőséghez és/vagy a cikk publikálásához.

Etikai nyilatkozat

Jelen cikkhez nem kapcsolódik adatkészlet.

Nyílt hozzáférésről szóló tájékoztatás

Jelen cikk a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY NC-ND 2.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/>) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje feltüntetésre kerülnek.

Levelező szerző

A cikk levelező szerzője András Hunor Lehel, aki a lehel5@freemail.hu e-mail címen érhető el.